Una capsa per encetar

Per MontserratC el dt., 08/05/2018 - 12:28

Imaginem-nos que rebem una capsa plena de bombons molt ben guarnida. Desfem el llaç, obrim la capsa, ens ha entrat gana. I se'ns presenta davant dels ulls tot un món excitant, amb formes diverses. Triem un bombó, el tastem. Notem el gust al paladar: un toc de taronja, un punt de licor, una mica d'ametlla que ens mig ennuega. És delicat, però passa suau, entra bé. I en volem més. És un vici que ens enlluerna i ens alegra el dia. Potser voldríem cruspir-nos-el de cop, però veiem que és millor assaborir-lo, degustar-lo, pair-lo bé.

A l'arxidiòcesi de Barcelona hem rebut un regal, en diuen nou pla pastoral, l'anomenen "Sortim!". De moment el podem anar observant, llegint, tastant. Sabem que ha estat elaborat entre moltes mans, que no és fruit d'un dia, sinó de diverses trobades, reflexions, pregàries i aportacions rebudes, i també sabem que ens pot entrar bé, però que ens cal estudiar-lo a poc a poc, punt per punt, no fos cas que ens empatxéssim. Sabem que l'objectiu del nou pla no és pas arribar de seguida a fer coses concretes o que tothom faci el mateix. Es tracta d'una proposta, d'unes orientacions, més que d'un pla que calgui seguir al peu de la lletra, fil per randa; són uns materials que volen oferir ajudar-nos a iniciar un camí, personal i comunitari, de conversió pastoral a partir d'una transformació de les nostres actituds interiors. Volen ajudar-nos a recuperar l'alegria que sorgeix de viure i anunciar l'Evangeli.

La idea de "sortir" ve motivada per unes paraules del papa Francesc a "La joia de l'Evangeli": «Sortim, sortim a oferir a tothom la vida de Jesucrist […] m'estimo més una Església accidentada, ferida i tacada per haver sortit al carrer, que no pas una Església malalta pel tancament i la comoditat d'aferrar-se a les pròpies seguretats». "Sortir" per no quedar-nos estancats, en el nostre cercle, a la nostra zona de confort, mirant des de segona fila què fan els altres i aportant nosaltres el mateix de sempre. Sortir per anar a l'encontre de l'altre, per moure'ns, per activar-nos, per ajudar. Potser ens farà mandra o recança. Potser la por d'allò desconegut o la por dels canvis ens farà aturar-nos. Però la idea és que intentem fer petits passos. Si ho provem, en sortirem reforçats, enèrgics, transformats, convertits. I ens sentirem tots plegats més comunitat.

La invitació està feta. El regal està ofert. Podem optar per rebre'l amb joia i participar d'aquest pla o bé restar asseguts a la cadira, indiferents. Podem optar per presentar Jesucrist als qui no el coneixen, apropar-nos als pobres, escoltar els joves, etc., o no fer-ho. Però ens hem de decidir...

Tenim als nassos una capsa per encetar. Hi ha qui només veure-la ja diu: "Un altre cop? Si és més del de sempre! Què ens pot portar de nou? No se'm posarà bé. Reservaré la capsa per a les visites...". Qui serà l'atrevit que farà el primer pas i voldrà provar-la? Amb el temps, els gustos, les formes, els fruits, s'aniran concretant. Per ara, aprofitem-la, assaborim-la i degustem-la.